

Kindergeneeskunde, 1918, bldz. 589 e.v. kan collega VAN DEN BERG eenige gegevens vinden, die het waarschijnlijk maken, dat in het bijzonder de gevallen met verwickelingen voor anderen gevaarlijk zijn en dat deze verwickelingen gemiddeld in de derde week zich vertoonen, zoodat verwijderen van het kenmerk vóór afloop van de vierde week zeker is af te raden.

Amsterdam, 4 Januari 1920.

D. HERDERSCHËE.

EPILEPSIE EN METERELOGISCHE INVLOEDEN.

In de als steeds belangwekkende mededeelingen omtrent „Klimaatverhoudingen” van collega P. VAREKAMP in het *Tijdschrift*nummer van 20 December l.l. (bldz. 2098) zijn enkele bijzonderheden ingeslopen, die een onjuisten indruk zouden kunnen vestigen. In deze materie moet in het algemeen groote omzichtigheid bij het trekken van slot-sommen worden in acht genomen. Hoewel ik ARRHENIUS' opstel (in een weinig verbreid tijdschrift, in het Zweedsch) zelf niet kan raadplegen, meen ik toch te mogen zeggen, dat geen epileptoloog pavor nocturnus, slaapwandelen en epileptische aanvallen voor oorzakelijk — of ook maar symptomatologisch — verwant, en als graden van een zelfden aard van proces zal houden. Zeker ten onrechte schijnt collega VAREKAMP in GALLUS een medestander te zien, wiens onderzoekingen het ARRHENIUS-verband van maan-fasen en epileptische aanvallen steun geven. Immers GALLUS zegt uitdrukkelijk (*Epilepsia*, 1911, III, bldz. 54): „daz der Einflusz der Mondphasen sich belanglos erweist” en dat (bldz. 71) „betrekkelijk geringe physiologische processen veel grooteren invloed blijken uit te oefenen dan de groote krachten der natuur”.

Amsterdam, December 1919.

L. J. J. MUSKENS.

ARTS-AMBTENAAR?

Op bladz. 2065 van den vorigen jaargang geeft collega PINKHOF eenig commentaar op een door hem meegedeelde aanhaling uit de *Lancet*; een kind was beschermd tegen een onwilligen vader, door toepassing van de „Children Act”. PINKHOF zegt nu, dat een dergelijke steun door de meesten onzer niet wordt begeerd en: „de niet-ambtenaar zal zeker ook nooit erom vragen”. Met hem geloof ik ook niet, dat onze raadgevingen meer vertrouwenwekkend zullen zijn, als de wet ons helpen kan kracht bij te zetten aan dien raad; echter lijkt het mij in het belang der kinderen vaak noodig, dat wij iets meer moeten kunnen doen dan „raad” geven. Als het waar is, dat *niet-ambtenaar-artsen* nooit zullen vragen om dergelijken steun door de wet, dan is hier reeds weer een aanwijzing te zien om de artsen ten spoedigste tot *ambtenaren* te maken. Dit zou dan althans het opkomend geslacht ten goede komen.

Amsterdam, December 1919.

C. J. BRENKMAN.

HULP VOOR DE KINDEREN VAN WEENSCHÉ ARTSEN.

Toen prof. WENCKEBACH in de wetenschappelijke artsenvereniging het plan der Nederlandsche artsen bekend maakte (welk bericht met gejuich werd begroet), is met algemeene stemmen besloten, dat de „Wirtschaftliche Organisation der Aerzte Wiens” de leiding te Weenen in handen zou nemen. Deze besloot ongeveer 200 kinderen tegelijk op kosten dier organisatie naar ons land te vervoeren. Daar door den minister besloten is, geen andere transporten toe te laten, dan die der (3) centrale comités (trouwens 200 is te weinig voor één transport), moest ik mij met een dezer in verbinding stellen. Natuurlijk koos ik het dichtst bij zijnde, dus dat van 's-Hertogenbosch, waarmee ik gemakkelijk besprekingen houden kan. De directeur van het R. K. Huisvestings-Comité nam dadelijk op zich, die kinderen met het eerstvolgende transport mee te doen nemen, terwijl hij tevens al toezegde, ook bij volgende gaarne mede te werken. Te Zevenaar zal ik de kinderen van de begeleiders (artsen en artsenvrouwen) overnemen en onze kleine gasten zullen, naar ik hoop, veilig en wel denzelfden dag